

Varfod: Da den ærede Ordfører havde Ordet, førte han en Kamp imod flere af de Sprogændringer, som ere foreslaaede, navnlig af det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Galleesen), og kaldte dem Snurrepiberier. Det er nu naturligvis en Smagssag, hvad der skal kaldes Snurrepiberier, og hvad ikke, men jeg for mit Bedkommende maa tilstaae, at jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (R. Jensen) i hans Udtalelse om, at det er af stor Vigtighed at faae de Love, som her vedtages, navnlig en saa vigtig Lov som denne, affattede i et saa klart, reent og tydeligt Sprog som muligt. Da det nu er min Overbeviisning, at de af det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds saavel som de af 4 andre ærede Medlemmer, hvoriblandt ogsaa Medlemmet for Skanderborg Amts 2den Valgkreds, stillede Forslag saa at sige uden Undtagelse ere heldige og ville have den Birkning, at Sproget bliver renere, klarere og tydeligere, saa kan jeg for mit Bedkommende ikke Andet end paa det Bedste anbefale disse Ændringsforslag, selv om den ærede Ordfører endnu engang maatte finde for godt at kalde dem Snurrepiberier; det skal for mit Bedkommende være ham fuldelig tilladt. Naar den ærede Indenrigsminister meente, at Brugen af Ordet „Sognekreds“ kunde fremkalde en Begrebsforvirring, saa maa jeg tilstaae, at jeg har stirret paa dette Ord, den ene Gang efter den anden, men har ikke kunnet see, hvorledes nogen Begrebsforvirring deraf kunde fremkomme. Ministeren meente, at det maatte hedde „Sogneraadskreds“ og ikke „Sognekreds“, formodentlig fordi han gaaer ud fra, at en Sognekreds kun skulde kunne omfatte eet Sogn; men der er Intet ivoien for, at der ved „Sognekreds“ kan forstaaes Noget, som omfatter flere Sogne, saasomt Sogneraadet gjælder for flere Sogne. Jeg skal kun tillade mig at gjøre opmærksom paa, at en Bispeskronike er ikke en Kronike om een Biskop, men en Kronike om flere Biskopper, og at en Landeplage ikke altid er en Plage for

et enkelt Land, men ogsaa kan være en Plage for flere Lande. Derved turde efter min Formening den eneste Anke, som jeg kan tænke mig, at den ærede Minister kunde reise imod Ordet „Sognekreds“ — han udtalte nemlig ikke Andet, end at det kunde bevirke en Begrebsforvirring — være gjendrevet.

Det var imidlertid slet ikke for at gjøre disse Bemærkninger, at jeg forlangte Ordet. Da den ærede Indenrigsminister havde Ordet, holdt han endnu, om end temmeligt svagt, paa § 1 i sit Udkast, om at Sognepræsterne paa Landet for Fremtiden skulde være valgbara til ethvert Sognestandskab i deres Pastorat. Han holdt paa denne Bestemmelse og forsvarede den, dog rigtignok, som han ogsaa selv sagde, uden synderligt Haab om at faae den sat igjennem, idet han ansaae det for rimeligt, at Udvalgets Forslag vilde blive vedtaget. Jeg skal i denne Anledning bemærke, at ligesom jeg altid for mit Bedkommende har kæmpet imod, at Præsten, fordi han var Præst, skulde være Medlem baade af det Ene og det Andet, saaledes skal jeg tillade mig at forfatte denne Kamp ogsaa idag. Jeg veed vel, at der er et gammelt Ord, som siger, at den, som faaer et Embede, faaer ogsaa Forstand, men jeg veed ikke, at dette Ord kan udstrækkes saa meget, at fordi En faaer et Embede som Præst, han saa ogsaa skulde faae Forstand til at være Medlem og Formand i et Sognestandskab, Noget, der er noget heelt Andet end det at være Præst. Jeg glæder mig over, at jeg ikke staaer ene med min Anskuelse i saa Henseende; med den ærede Formands Tilladelse turde jeg maaskee tage mig den Frihed at oplæse et Par Linier af et Brev, hvori Størstedelen af Præsterne i min Valgkreds have udtalt sig imod Indenrigsministerens § 1: „Man siger her, at Mottverne give til Grund for § 1, at Sognepræsterne maae anses at være særligt skikede til at bestyre Fattig- og Skolevesenets Anliggender; men derimod maa rigtignok indvendes, at Sognepræsterne ikke ere det paa Grund af den Dannelses, de have faaet, førend de bleve Sognepræster, men hvis de ere